

СПОГОДБА МЕЖДУ РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И ИСЛЯМСКА РЕПУБЛИКА ПАКИСТАН ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ И ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ НА ОТКЛОНЕНИЕТО ОТ ОБЛАГАНЕ С ДАНЪЦИ НА ДОХОДИТЕ

(Ратифицирана със закон, приет от 44-то Народно събрание на 23 януари 2020 г. - ДВ, бр. 10 от 2020 г., в сила от 20 февруари 2020 г.)

Обн. ДВ. бр. 22 от 13 март 2020 г.

Република България и Ислямска република Пакистан,

Желаейки да разширят своите икономически отношения и да развият своето сътрудничество в данъчната област,

Възнамерявайки да сключат Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване на отклонението от облагане с данъци на доходите, без да създават възможности за необлагане или намалено облагане чрез отклонение или заобикаляне на данъчното облагане (включително чрез споразумения за злоупотреба със спогодби с цел получаване на облекчения, предоставени по тази Спогодба, в непряка полза на местни лица на трети юрисдикции),

се договориха, както следва:

Глава първа. ОБХВАТ НА СПОГОДБАТА

Обхват по отношение на лицата

Член 1

Тази Спогодба се прилага спрямо лица, които са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

Данъци, за които се прилага Спогодбата

Член 2

1. Тази Спогодба се прилага за данъци върху дохода, налагани от едната договаряща държава или нейни политически подразделения или органи на местна власт, независимо от начина, по който се събират.

2. За данъци върху дохода се считат всички данъци, наложени върху общия доход или върху елементи от дохода, включително данъците върху печалби от прехвърляне на движимо или недвижимо имущество, както и данъците върху общия размер на надниците или заплатите, платени от предприятия.

3. Съществуващите данъци, за които се прилага Спогодбата, са по-специално:

а) по отношение на България:

(i) данъкът върху доходите на физическите лица;

(ii) корпоративният подоходен данък;

(iii) патентният данък;

(наричани по-нататък "български данък");

б) по отношение на Пакистан:

- (i) подоходният данък;
- (ii) свръх данъкът;
- (наричани по-нататък "пакистански данък").

4. Спогодбата ще се прилага и за всички идентични или подобни по естеството си данъци, които са въведени след датата на подписване на Спогодбата като допълнение или вместо съществуващите данъци. Компетентните органи на договарящите държави ще се уведомяват взаимно за всички съществени изменения, извършени в съответните им данъчни закони.

Глава втора. ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Общи определения

Член 3

1. За целите на тази Спогодба, освен ако контекстът не изисква друго:

а) термините "едната договаряща държава" и "другата договаряща държава" означават България или Пакистан, според изискванията на контекста;

б) терминът "България" означава Република България, а когато се употребява в географски смисъл, означава територията и териториалното море, върху които тя упражнява своя държавен суверенитет, както и континенталния шелф и изключителната икономическа зона, върху които упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право;

в) терминът "Пакистан", когато се употребява в географски смисъл, означава Ислямска република Пакистан и включва всяка зона извън териториалните води на Пакистан, която съгласно законите на Пакистан и международното право е зона, в която Пакистан упражнява суверенни права и изключителна юрисдикция по отношение на природните ресурси на морското дъно, подпочвеното пространство и прилежащите водни площи;

г) терминът "лице" включва физическо лице, дружество или всяко друго сдружение от лица;

д) терминът "дружество" означава всяко юридическо лице или всяко образувание, което се третира като юридическо лице за целите на данъчното облагане;

е) термините "предприятие на едната договаряща държава" и "предприятие на другата договаряща държава" означават съответно предприятие, ръководено от местно лице на едната договаряща държава, и предприятие, ръководено от местно лице на другата договаряща държава;

ж) терминът "международен транспорт" означава всеки превоз с кораб, самолет, железопътно или пътно превозно средство, използвани от местно лице на едната договаряща държава, освен когато такива превозни средства се използват единствено между места, намиращи се в другата договаряща държава;

з) терминът "национално лице" означава:

(i) всяко физическо лице, притежаващо гражданството на едната договаряща държава;

(ii) всяко юридическо лице, гражданско дружество или сдружение, чийто статут се определя от действащите закони в едната договаряща държава;

и) терминът "компетентен орган" означава:

(i) по отношение на България - министъра на финансите или упълномощен представител;

(ii) по отношение на Пакистан - Федералния борд за приходите или негов упълномощен представител;

к) терминът "данък" означава български данък или пакистански данък, според изискванията на контекста.

2. При прилагането на Спогодбата във всеки момент от едната договаряща държава всеки термин, който не е определен в нея, ще има значението, което му придава към този момент законодателството на тази държава по отношение на данъците, обхванати от Спогодбата, освен ако контекстът не изисква друго. Всяко значение, определено в приложимите данъчни закони на тази държава, ще има предимство спрямо значението на този термин, определено в други закони на тази държава.

Местно лице

Член 4

1. За целите на тази Спогодба терминът "местно лице на едната договаряща държава" означава всяко лице, което съгласно законодателството на тази държава подлежи на данъчно облагане в нея поради своето местожителство, местопребиваване, място на управление, място на учредяване или всеки друг критерий от подобно естество, като също включва тази държава и всяко нейно политическо подразделение или орган на местна власт.

Този термин обаче не включва лице, което подлежи на данъчно облагане в тази държава само по отношение на доходи от източници в тази държава.

2. Когато въз основа на разпоредбите на ал. 1 едно физическо лице е местно лице на двете договарящи държави, тогава неговото положение се определя, както следва:

а) то се счита за местно лице само на държавата, в която разполага с постоянно жилище; ако то разполага с постоянно жилище в двете държави, то се счита за местно лице само на държавата, с която има по-тесни лични и икономически връзки (център на жизнените интереси);

б) ако държавата, в която е центърът на жизнените му интереси, не може да бъде определена или ако то не разполага с постоянно жилище в нито една от двете държави, то се счита за местно лице само на държавата, в която обичайно пребивава;

в) ако то обичайно пребивава в двете държави или в нито една от тях, то се счита за местно лице само на държавата, на която е гражданин;

г) ако то е гражданин и на двете държави или на нито една от тях, компетентните органи на договарящите държави ще решат въпроса чрез взаимно споразумение.

3. Когато в съответствие с разпоредбите на ал. 1 лице, което не е физическо лице, е местно лице на двете договарящи държави, компетентните органи на договарящите държави ще положат усилия да определят чрез взаимно споразумение договарящата държава, на която това лице се счита за местно лице за целите на Спогодбата, като вземат предвид мястото на действителното му управление, мястото на учредяване или създаване и всички други относими фактори. При липсата на такова споразумение това лице няма да има право на облекченията или освобождаването от данък, предвидени в тази Спогодба, освен в степента и по начина, които могат да бъдат договорени от компетентните органи на договарящите държави.

Място на стопанска дейност

Член 5

1. За целите на тази Спогодба терминът "място на стопанска дейност" означава определено място на дейност, чрез което се извършва цялостно или частично стопанската дейност на едно предприятие.

2. Терминът "място на стопанска дейност" включва по-специално:

а) място на управление;

б) клон;

в) офис;

г) фабрика;

д) работилница;

е) склад;

ж) постоянно изложение или място за продажби;

з) мина, нефтен или газов кладенец, кариера или всяко друго място за добиване на природни богатства.

3. Терминът "място на стопанска дейност" също включва:

а) строителна площадка, строителен, монтажен или инсталационен обект или надзорните дейности, свързани с тях, но само ако тази площадка, обект или дейности продължават повече от 6 месеца;

б) предоставянето на услуги, включително консултантски услуги, от предприятие чрез служители или друг персонал, определен от предприятието за тази цел, но само ако дейностите от този вид (за същия или свързан обект) продължават в договарящата държава за период или периоди повече от 183 дни във всеки дванадесетмесечен период, започващ или завършващ в съответната данъчна година.

4. Независимо от предходните разпоредби на този член се счита, че терминът "място на стопанска дейност" не включва:

а) използването на съоръжения единствено с цел складиране, излагане или доставка на стоки, принадлежащи на предприятието;

б) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел складиране, излагане или доставка;

в) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел преработката им от друго предприятие;

г) поддържане на определено място на дейност единствено за покупка на стоки или за събиране на информация за предприятието;

д) поддържане на определено място на дейност само за извършване на всяка друга дейност за предприятието, която има подготвителен или спомагателен характер;

е) поддържане на определено място на дейност само за осъществяване на което и да е съчетание от посочените в букви от "а" до "д" дейности, при положение че цялостната дейност на това определено място на дейност, произтичаща от това съчетание, има подготвителен или спомагателен характер.

За целите на тази алинея терминът "доставка" не включва какъвто и да е вид продажби.

5. Алинея 4 не се прилага по отношение на определено място на дейност, което се използва или поддържа от предприятие, ако същото предприятие или тясно свързано с него предприятие извършва стопански дейности на същото място или на друго място в същата договаряща държава и:

а) това място или друго място съставлява място на стопанска дейност за предприятието или за тясно свързаното предприятие съгласно разпоредбите на този член; или

б) цялостната дейност, произтичаща от съчетанието на дейностите, извършвани от двете предприятия на същото място или от същото предприятие или тясно свързани предприятия на двете места, не е от подготвителен или спомагателен характер,

при условие че стопанските дейности, извършвани от двете предприятия на същото място или от същото предприятие или тясно свързани предприятия на

двете места, представляват допълващи се функции, които са част от цялостна стопанска операция.

6. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, но като се имат предвид разпоредбите на ал. 7, когато лице действа в едната договаряща държава за предприятие и като действа по този начин, обичайно сключва договори или обичайно има съществена роля, водеща до сключването на договори, които са сключвани рутинно без съществени изменения от предприятието, и тези договори са:

а) от името на предприятието; или

б) за прехвърлянето на собственост върху, или за предоставяне правото на ползване на имущество, притежавано от това предприятие, или за което това предприятие има право на ползване; или

в) за предоставянето на услуги от това предприятие,

се счита, че това предприятие има място на стопанска дейност в тази договаряща държава по отношение на всички дейности, които това лице извършва за предприятието, освен ако дейностите на това лице са ограничени до тези, посочени в ал. 4, които, ако бяха извършени чрез определено място на дейност, не биха направили това определено място на дейност място на стопанска дейност съгласно разпоредбите на тази алинея.

7. Алинея 6 не се прилага, когато лицето, което действа в едната договаряща държава за предприятие на другата договаряща държава, извършва стопанска дейност в първата договаряща държава като представител с независим статут и действа за предприятието в обичайните граници на тази дейност. Когато обаче едно лице действа изцяло или почти изцяло за сметка на едно или повече предприятия, с които то е тясно свързано, това лице не се счита, че е представител с независим статут по смисъла на тази алинея по отношение на всяко от тези предприятия.

8. За целите на тази Спогодба едно лице е тясно свързано с предприятие, ако въз основа на всички относими факти и обстоятелства едното има контрол върху другото или и двете са под контрола на едни и същи лица или предприятия. Във всеки случай едно лице се счита за тясно свързано с предприятие, ако едното притежава, пряко или непряко, повече от 50 процента от участието в другото (или в случаите на дружество, повече от 50 процента от съвкупното право на глас и стойност на акциите или от участието в дружеството) или ако друго лице притежава, пряко или непряко, повече от 50 процента участие (или в случаите на дружество, повече от 50 процента от съвкупното право на глас и стойност на акциите или от участието в дружеството) в лицето и предприятието.

9. Независимо от предходните разпоредби на този член счита се, че застрахователно предприятие на едната договаряща държава, освен в случаите на презастраховане, има място на стопанска дейност в другата договаряща държава, ако то събира премии на територията на тази друга договаряща държава или застрахова рискове, намиращи се там, чрез лице, различно от представител с независим статут, за което се прилага ал. 6.

10. Обстоятелството, че дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, контролира или е контролирано от дружество, което е местно лице на другата договаряща държава или което извършва стопанска дейност в тази друга държава (чрез място на стопанска дейност или по друг начин), не прави само по себе си което и да е от дружествата място на стопанска дейност на другото.

Глава трета. ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДИТЕ

Доходи от недвижимо имущество

Член 6

1. Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава от недвижимо имущество (включително доходи от селско и горско стопанство), намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Терминът "недвижимо имущество" има значението, което му придава законодателството на договарящата държава, в която се намира въпросното имущество. Терминът във всички случаи включва имуществото, принадлежащо към недвижимото имущество, добитък и оборудване, използвани в селското и горското стопанство, правата, спрямо които се прилагат разпоредбите на общото законодателство относно поземлената собственост, плодopolзването на недвижимо имущество, както и правата върху променливи или определени по размера си плащания, представляващи компенсация за разработването или за предоставяне на правото за разработване на минерални залежи, извори и други природни ресурси. Морски и речни кораби и самолети не се считат за недвижимо имущество.

3. Разпоредбата на ал. 1 се прилага по отношение на доходи, получени от пряко използване, отдаване под наем или използване под каквато и да е друга форма на недвижимо имущество.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат също така и по отношение на доходи от недвижимо имущество на предприятие или на доходи от недвижимо имущество, използвано за извършването на независими лични услуги.

Печалби от стопанска дейност

Член 7

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава се облагат само в тази държава, освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез място на стопанска дейност, намиращо се там. Ако предприятието извършва стопанска дейност по този начин, печалбите на предприятието могат да се облагат в другата държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към това място на стопанска дейност.

2. Като се има предвид разпоредбата на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез място на стопанска дейност, намиращо се там, във всяка договаряща държава към това място на стопанска дейност ще се причисляват печалбите, които то би получило, ако беше различно и отделно предприятие, извършващо същите или подобни дейности при същите или подобни условия и работещо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите от място на стопанска дейност се допуска приспадане на разходите, които са извършени за целите на мястото на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи, извършени както в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, така и на всяко друго място. Независимо от това такова приспадане не се допуска по отношение на суми, ако има такива, платени (освен за възстановяване на действителни разходи) от мястото на стопанска дейност към главния офис на предприятието или към някой от другите офиси за авторски и

лицензионни възнаграждения, такси или други подобни плащания в замяна на използването на патенти или други права или за комисионни възнаграждения за извършени определени услуги или за управление, или освен в случаите на банково предприятие, за лихви върху парични средства, предоставени на мястото на стопанска дейност. Също така при определяне на печалбите на място на стопанска дейност не се отчитат сумите (освен за възстановяване на действителни разходи), начислени от мястото на стопанска дейност на главния офис на предприятието или на някой от другите офиси за авторски и лицензионни възнаграждения, такси или други подобни плащания в замяна на използването на патенти или други права или за комисионни възнаграждения за извършени определени услуги или за управление, или освен в случаите на банково предприятие, за лихви върху парични средства, предоставени на главния офис на предприятието или на някой от другите офиси.

4. Доколкото в едната договаряща държава обичайно е прието печалбите, които се причисляват към мястото на стопанска дейност, да се определят на базата на разпределение на съвкупната печалба на предприятието между отделните му звена, ал. 2 не се счита ограничаваща за тази договаряща държава да определя облагаемите печалби чрез така приетия обичаен начин на разпределение; така приетият начин на разпределение обаче трябва да е такъв, че резултатът да съответства на принципите, съдържащи се в този член.

5. Не се причисляват печалби към мястото на стопанска дейност само поради обикновена покупка от това място на стопанска дейност на стоки за предприятието.

6. За целите на предходните алинеи печалбите, причислими към мястото на стопанска дейност, се определят ежегодно по един и същ начин, освен ако не съществува сериозна и основателна причина за противното.

7. Когато печалбите включват елементи от доход, разгледани отделно в други членове на тази Спогодба, разпоредбите на тези членове не се засягат от разпоредбите на този член.

Международен транспорт

Член 8

1. Печалбите на местно лице на едната договаряща държава от използване на кораби, самолети, железопътни или пътни превозни средства в международния транспорт се облагат само в тази държава.

2. Независимо от разпоредбата на ал. 1 печалби, получени от местно лице на едната договаряща държава от използването на кораби в международния транспорт, могат да се облагат с данък в другата договаряща държава в съответствие с нейното вътрешно законодателство, но така наложеният данък в другата договаряща държава ще бъде намален с 50 процента. Независимо от това така наложеният данък няма да надвишава 4 процента от брутната сума, получена или подлежаща на получаване.

3. За целите на този член печалбите от използване на кораби или самолети в международния транспорт също включват:

а) печалбите от отдаването под наем без екипаж на кораби или самолети;

и

б) печалбите от използването, поддръжката или наема на контейнери (включително трейлъри и свързано оборудване за транспортиране на контейнери), използвани за превоз на стоки,

когато този наем или това използване, поддръжка или наем, съобразно случая, е съпътстващ във връзка с използването на корабите или самолетите в международния транспорт.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 се прилагат също и по отношение на печалби от участие в пул, съвместна стопанска дейност или международна експлоатационна агенция, но само до тази част от получената печалба, която е причислима към участника, пропорционално на неговия дял в общата операция.

Свързани предприятия

Член 9

1. Когато:

а) предприятие на едната договаряща държава участва пряко или непряко в управлението, контрола или капитала на предприятие на другата договаряща държава, или

б) едни и същи лица участват пряко или непряко в управлението, контрола или капитала на предприятие на едната договаряща държава и на предприятие на другата договаряща държава,

и в двата случая между двете предприятия в техните търговски или финансови отношения са приети или наложени условия, различни от тези, които биха били приети между независими предприятия, тогава всяка печалба, която, ако ги нямаше тези условия, би възникнала, но поради тези условия не е възникнала за едно от предприятията, може да бъде включена в печалбите на това предприятие и съответно обложена с данък.

2. Когато едната договаряща държава включи в печалбите на предприятие на тази държава и съответно обложи с данък печалби, по отношение на които предприятие на другата договаряща държава е било подложено на облагане с данък в тази друга държава и така включените печалби са печалби, които биха възникнали за предприятието на първата посочена държава, ако договорените условия между двете предприятия бяха такива, каквито биха били договорени между независими предприятия, то тогава тази друга държава може да направи съответната корекция на начисления от нея данък върху тези печалби. При извършването на такава корекция ще се вземат предвид другите разпоредби на тази Спогодба и компетентните органи на договарящите държави при необходимост ще се консултират един с друг.

3. Разпоредбите на ал. 2 не се прилагат, когато съдебно, административно или друго регламентирано производство е приключило с окончателно решение, съгласно което едно от предприятията подлежи на санкции за измама, груба небрежност или умишлено неизпълнение заради действията, довели до корекцията по ал. 1.

Дивиденди

Член 10

1. Дивидентите, платени от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това такива дивиденди могат да се облагат с данък и в договарящата държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите, е местно лице, и в съответствие със законодателството на тази държава, но ако притежателят на дивидентите е местно лице на другата договаряща държава, така наложеният данък няма да надвишава 12,5 процента от брутната сума на дивидентите.

Тази алинея не засяга данъчното облагане на дружеството по отношение на печалбите, от които се изплащат дивидентите.

Тази алинея не се прилага за дивиденди, които са скрито разпределение на печалбата или друга подобна договореност съгласно действащите закони на

която и да е от договарящите държави. В този случай всяка договаряща държава прилага своето вътрешно законодателство по отношение на такъв доход.

3. Терминът "дивиденди", използван в този член, означава доходи от акции или други права, даващи право на участие в печалбите, с изключение на вземания за дълг, както и доходи от други корпоративни права, които са подчинени на същия данъчен режим като доходи от акции, в съответствие със законодателството на държавата, на която дружеството, извършващо разпределението, е местно лице.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на дивидентите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, на която е местно лице дружеството, изплащащо дивидентите, чрез място на стопанска дейност, разположено там, или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и участието, във връзка с което се изплащат дивидентите, е действително свързано с това място на стопанска дейност или определена база. В този случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14.

5. Когато дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, получава печалби или доходи от другата договаряща държава, тази друга държава не може да налага никакъв данък върху дивидентите, платени от дружеството, освен доколкото тези дивиденди са платени на местно лице на тази друга държава или доколкото участието, във връзка с което са платени дивидентите, е действително свързано с място на стопанска дейност или определена база, разположени в тази друга държава, нито да облага неразпределените печалби на дружеството с данък върху неразпределените печалби на дружеството, дори ако изплатените дивиденди или неразпределените печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доходи, произхождащи от тази друга държава.

Лихви

Член 11

1. Лихвите, произхождащи от едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Такива лихви обаче могат да се облагат с данък и в договарящата държава, от която произхождат, и съобразно законодателството на тази държава, но ако притежателят на лихвите е местно лице на другата договаряща държава, така наложеният данък няма да надвишава 10 процента от брутната сума на лихвите.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 2, лихвите, посочени в ал. 1, се облагат само в договарящата държава, на която притежателят на лихвите е местно лице, ако:

а) тези лихви са платени на договарящата държава, нейно политическо подразделение или орган на местна власт, или на централната банка на договарящата държава;

б) лихвите са платени по заем, предоставен, гарантиран или застрахован от правителството или всяко образувание или финансова институция, изцяло притежавани от правителството на тази договаряща държава. Компетентните органи се уведомяват взаимно за такива съществуващи организации и за всички последващи промени във връзка с тях.

4. За целите на разпоредбите на ал. 3 образуванията и финансовите институции, изцяло притежавани от правителството, са:

- а) в Пакистан - Държавната банка на Пакистан, Експортно-импортната банка на Пакистан, Националната банка на Пакистан; и
- б) в България - Българската народна банка и Българската банка за развитие.

5. Терминът "лихви", използван в този член, означава доходи от вземания за дълг от всякакъв вид, независимо от това дали са обезпечени, или не с ипотека и носещи или не правото на участие в печалбите на длъжника, и по-специално доходи от държавни ценни книжа и доходи от бонове и облигации, включително от премии и бонуси, свързани с такива ценни книжа, бонове или облигации. Санкции за закъснели плащания не се считат за лихви за целите на този член. Терминът "лихви" не включва елемент от доход, който се счита за дивидент съгласно разпоредбата на ал. 3 на чл. 10.

6. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на лихвите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, посредством място на стопанска дейност, разположено там, или извършва в тази друга договаряща държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и вземането за дълг, във връзка с което се плащат лихвите, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В този случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14.

7. Лихвите се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато плащецът е местно лице на тази държава. Когато обаче плащецът на лихвите, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава, или не, притежава в едната договаряща държава място на стопанска дейност или определена база, във връзка с което е възникнал дългът, който поражда плащането на лихвите, и тези лихви са за сметка на такова място на стопанска дейност или определена база, счита се, че тези лихви произхождат от държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

8. Когато поради особените взаимоотношения между плащеца и притежателя или между тях двамата и някое друго лице сумата на лихвите, като се има предвид вземането за дълг, във връзка с което се изплащат, надвишава сумата, която би била договорена между плащеца и притежателя при липсата на тези взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка договаряща държава, като се имат предвид останалите разпоредби на тази Спогодба.

Авторски и лицензионни възнаграждения и възнаграждения за технически услуги

Член 12

1. Авторските и лицензионните възнаграждения и възнагражденията за технически услуги, произхождащи от едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Такива авторски и лицензионни възнаграждения и възнаграждения за технически услуги обаче могат да се облагат с данък и в договарящата държава, от която произхождат, и съобразно законодателството на тази държава, но ако притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения и възнагражденията за технически услуги е местно лице на другата договаряща държава, така наложеният данък няма да надвишава 12,5 процента от брутната сума на авторските и лицензионните възнаграждения или 10 процента от брутната сума на възнагражденията за технически услуги.

3. а) Терминът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени за използване или за правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително софтуер, кинофилми, както и филми или записи за радио- или телевизионно излъчване, на всеки патент, търговска марка, чертеж или модел, план, секретна формула или процес, или за използването или за правото на използване на всяко промишлено, търговско или научно оборудване, или за информация, отнасяща се до промишлен, търговски или научен опит (ноу-хау).

б) Терминът "възнаграждения за технически услуги", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид за предоставянето на управленски, технически или консултантски услуги, включително услугите на технически или друг персонал, но не включва:

(i) възнаграждения във връзка със строителен, монтажен или подобен обект, осъществяван от получателя; или

(ii) възнаграждения, които са доходи от трудово правоотношение за получателя.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения и възнагражденията за технически услуги, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат авторските и лицензионните възнаграждения и възнагражденията за технически услуги, чрез място на стопанска дейност, разположено там, или извършва в тази друга договаряща държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и правото или имуществото, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения или възнагражденията за технически услуги, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В този случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14.

5. Авторските и лицензионните възнаграждения и възнагражденията за технически услуги се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато плащецът е местно лице на тази държава. Когато обаче плащецът на авторските и лицензионните възнаграждения и възнагражденията за технически услуги, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава, или не, притежава в едната договаряща държава място на стопанска дейност или определена база, във връзка с което възниква задължението за изплащане на авторските и лицензионните възнаграждения или възнагражденията за технически услуги, и тези авторски и лицензионни възнаграждения или възнагражденията за технически услуги са за сметка на такова място на стопанска дейност или определена база, то тогава ще се счита, че тези авторски и лицензионни възнаграждения или възнагражденията за технически услуги възникват в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

6. Когато поради особените взаимоотношения между плащеца и притежателя или между тях двамата и някое друго лице сумата на авторските и лицензионните възнаграждения или възнагражденията за технически услуги, като се има предвид използването, правото или информацията, за които те се плащат, надвишава сумата, която би била договорена между плащеца и притежателя при липсата на такива взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка договаряща държава, като се имат предвид останалите разпоредби на тази Спогодба.

Печалби от прехвърляне на имущество

Член 13

1. Печалбите, получени от местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на недвижимо имущество, посочено в чл. 6 и намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Печалбите от прехвърляне на движимо имущество, съставляващо част от активите на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, или на движимо имущество, съставляващо част от определена база, която местно лице на едната договаряща държава има на разположение в другата договаряща държава с цел извършване на независими лични услуги, включително печалбите от прехвърляне на такова място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие) или на такава определена база, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

3. Печалбите на местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на кораби, самолети, железопътни или пътни превозни средства, използвани в международния транспорт, или на движимо имущество, свързано с използването на такива превозни средства, се облагат с данък само в тази държава.

4. Печалбите, получени от местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на акции, дялове или други участия в дружество, гражданско дружество, тръст или наследство, които са местни лица на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

5. Печалбите от прехвърляне на всякакво имущество, различно от посоченото в ал. 1, 2, 3 и 4, се облагат с данък само в договарящата държава, на която прехвърлителят е местно лице.

Независими лични услуги

Член 14

1. Доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава във връзка с професионални услуги или други дейности с независим характер, се облагат с данък само в тази държава, освен при следните обстоятелства, когато тези доходи могат да се облагат също и в другата договаряща държава:

а) ако лицето има определена база, която е редовно на разположение в другата договаряща държава за целите на извършваната от него дейност; в този случай само такава част от дохода, каквато е причислима към тази определена база, може да се облага с данък в тази друга държава; или

б) ако лицето пребивава в другата договаряща държава за период или периоди, равни или надвишаващи общо 183 дни във всеки дванадесетмесечен период, започващ или завършващ в съответната данъчна година; в този случай само такава част от дохода, каквато е получена от извършените в другата държава дейности, може да се облага с данък в тази друга държава.

2. Терминът "професионални услуги" включва по-специално независими научни, литературни, художествени, образователни или преподавателски дейности, както и независимите дейности на лекари, адвокати, инженери, архитекти, стоматолози и счетоводители.

Доходи от трудово правоотношение

Член 15

1. Като се имат предвид разпоредбите на чл. 16, 18 и 19, заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава въз основа на трудово правоотношение, се облагат с данък само в тази

държава, освен ако трудът се полага в другата договаряща държава. Ако трудът се полага по този начин, така получените възнаграждения могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1 възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за положен труд в другата договаряща държава, се облага с данък само в първата посочена държава, ако:

а) получателят пребивава в другата държава за период или периоди, ненадвишаващи общо 183 дни във всеки дванадесетмесечен период, започващ или завършващ в съответната данъчна година, и

б) възнаграждението е платено от или за сметка на работодател, който не е местно лице на другата държава, и

в) възнаграждението не е за сметка на място на стопанска дейност, което работодателят притежава в другата държава.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за положен труд на борда на кораб, самолет, железопътно или пътно превозно средство, използвани в международния транспорт, се облага с данък само в тази държава.

Директорски възнаграждения

Член 16

1. Директорски възнаграждения и други подобни плащания, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на член на борд на директорите или на друг подобен орган на дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Заплати, надници, възнаграждения за управление и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на служител на най-висока управленска позиция в дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

3. Терминът "най-висока управленска позиция" означава ограничена група длъжности, които са отговорни за общото управление на дружеството, извън дейностите на директорите, посочени в ал. 1. Терминът включва лице, действащо едновременно и като директор, и като управител на високо ниво.

Художествени изпълнители и спортисти

Член 17

1. Независимо от разпоредбите на чл. 14 и 15 доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на художествен изпълнител, като театрален, кино-, радио- или телевизионен артист, или като музикант, или като спортист, от личната му дейност като такъв, извършвана в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Когато доходи от личната дейност, извършвана от художествен изпълнител или спортист в качеството му на такъв, се получават не от самия художествен изпълнител или спортист, а от друго лице, тези доходи, независимо от разпоредбите на чл. 7, 14 и 15, могат да се облагат с данък в договарящата държава, в която се извършва дейността на художествения изпълнител или спортиста.

3. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат за доходи, получени от дейности, извършвани от художествени изпълнители или спортисти в едната договаряща държава, когато посещението в тази държава се финансира изцяло от другата държава или нейни политически подразделения или органи на местна власт. В този случай доходите се облагат само в държавата, на която

художественият изпълнител или спортистът е местно лице.

Пенсии и социалноосигурителни плащания

Член 18

1. Като се имат предвид разпоредбите на чл. 19, ал. 2, пенсии и други подобни плащания на местно лице на едната договаряща държава във връзка с трудово правоотношение в миналото могат да се облагат с данък в тази държава.

2. Такива пенсии и други подобни плащания обаче могат да се облагат с данък и в другата договаряща държава, ако плащането е извършено от местно лице на тази друга държава или от място на стопанска дейност, разположено там.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2 изплатени пенсии или други плащания, извършени на основание обществена схема, която е част от социалноосигурителната система на едната договаряща държава, нейно политическо подразделение или орган на местна власт, се облагат с данък само в тази държава.

Държавна служба

Член 19

1. а) Заплати, надници и други подобни възнаграждения, различни от пенсии, изплатени от едната договаряща държава или от нейно политическо подразделение или орган на местна власт на физическо лице за извършени услуги на тази държава или подразделение, или орган, се облагат с данък само в тази държава.

б) Такива заплати, надници и други подобни възнаграждения обаче се облагат с данък само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази държава и физическото лице е местно лице на тази държава, което:

(i) е гражданин на тази държава; или

(ii) не е станало местно лице на тази държава единствено с цел извършване на услугите.

2. а) Всяка пенсия, изплатена от или за сметка на фондове, създадени от едната договаряща държава или нейно политическо подразделение или орган на местна власт, на физическо лице за извършени услуги на тази държава или подразделение, или орган, се облага с данък само в тази държава.

б) Такава пенсия обаче се облага с данък само в другата договаряща държава, ако физическото лице е местно лице и гражданин на тази друга държава.

3. Разпоредбите на чл. 15, 16, 17 и 18 се прилагат по отношение на заплати, надници или други подобни възнаграждения и на пенсии за услуги, извършени във връзка със стопанска дейност, осъществена от едната договаряща държава или нейно политическо подразделение или орган на местна власт.

Студенти

Член 20

Плащания, които студент или стажант, който е или е бил непосредствено преди пристигането си в едната договаряща държава местно лице на другата договаряща държава и който се намира в първата посочена държава единствено с цел образование или стаж, получава за своята издръжка, образование или стаж, не се облагат с данък в тази държава:

а) по отношение на всички плащания от чужбина, които получава за целите на своята издръжка, образование или стаж;

б) по отношение на всички възнаграждения за лични услуги, предоставени

в тази държава за допълване на средствата, с които разполага за тези цели, за период ненадвишаващ 5 години от датата на неговото първо посещение за тези цели; и

в) по отношение на сумите от стипендии, помощи или награди от научни, образователни, религиозни или благотворителни организации или съгласно програма за техническа помощ, осигурена от правителството на едната договаряща държава.

Преподаватели и научни работници

Член 21

1. Физическо лице, което посещава едната договаряща държава по покана на тази държава или на университет, колеж, училище или друга акредитирана образователна институция на тази държава или съгласно официална програма, единствено с цел преподаване, изнасяне на лекции или извършване на научни изследвания в такава институция, и което е или е било непосредствено преди пристигането си в едната договаряща държава местно лице на другата договаряща държава, се освобождава от данъчно облагане в първата посочена държава по отношение на възнагражденията си за тези дейности за период, ненадвишаващ две години от датата на неговото първо посещение за тази цел, при условие че възнагражденията произхождат от източници извън тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 на този член не се прилагат по отношение на възнаграждения за научни изследвания, ако тези изследвания не са предприети в обществен интерес, а основно за лично облагодетелстване на някое частно лице или лица.

Други доходи

Член 22

1. Елементи от дохода на местно лице на едната договаряща държава независимо от техния източник, които не са изрично посочени в предходните членове на тази Спогодба, се облагат с данък само в тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 не се прилагат по отношение на доходи, различни от доходи от недвижимо имущество, определено в ал. 2 на чл. 6, когато притежателят на такива доходи като местно лице на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и правото или имуществото, във връзка с които се изплаща доходът, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В този случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2 елементи от доход, получен от местно лице на едната договаряща държава от лотарии, кръстословици, състезания, включително надбягвания с коне, игри с карти и други игри от всякакъв вид или от залагания или хазарт от всякакъв вид, които не са изрично посочени в предходните членове на тази Спогодба, могат да се облагат с данък и в договарящата държава, от която този доход произхожда в съответствие с вътрешното ѝ законодателство.

Глава четвърта. МЕТОДИ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ

Избягване на двойното данъчно облагане

Член 23

В България и Пакистан двойното данъчно облагане се избягва, както следва:

а) Когато местно лице на едната договаряща държава получава доходи, които в съответствие с разпоредбите на тази Спогодба могат да се облагат с данък в другата договаряща държава, като се имат предвид разпоредбите на буква б), първата посочена държава ще допусне като приспадане от данъка върху доходите на това местно лице сума, равна на данъка върху доходите, платен в тази друга държава. Такова приспадане обаче няма да надвишава тази част от данъка върху доходите, изчислен преди приспадането, която е причислима към доходите, които могат да бъдат обложени с данък в тази друга държава.

б) Когато в съответствие с която и да е разпоредба на тази Спогодба полученият доход от местно лице на едната договаряща държава е освободен от облагане с данък в тази държава, тя може независимо от това да вземе предвид освободения доход при изчисляване на размера на данъка върху останалия доход на това местно лице.

Право на облекчения

Член 24

Независимо от другите разпоредби на тази Спогодба облекчение съгласно тази Спогодба не се предоставя по отношение на елемент от доход, ако може обосновано да се приеме, като се имат предвид всички относими факти и обстоятелства, че получаването на това облекчение е една от основните цели на която и да е договореност или сделка, които имат за резултат пряко или непряко това облекчение, освен ако се установи, че предоставянето на това облекчение при тези обстоятелства е в съответствие с предмета и целите на съответната разпоредба на тази Спогодба.

Глава пета. СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Равенство в третирането

Член 25

1. Националните лица на едната договаряща държава не подлежат в другата договаряща държава на каквото и да е данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени при същите обстоятелства, и по-специално по отношение на качеството местно лице, националните лица на тази друга държава. Независимо от разпоредбите на чл. 1 тази разпоредба се прилага и по отношение на лица, които не са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

2. Лицата без гражданство, които са местни лица на едната договаряща държава, не подлежат в която и да е договаряща държава на каквото и да е данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които гражданите на засегнатата държава при същите обстоятелства са или могат

да бъдат подложени.

3. Данъчното облагане на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, не може да бъде по-неблагоприятно в тази друга държава отколкото данъчното облагане на предприятията на тази друга държава, които извършват същите дейности.

4. Освен в случаите, когато се прилагат разпоредбите на ал. 1 на чл. 9, ал. 8 на чл. 11 или ал. 6 на чл. 12, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения, възнаграждения за технически услуги и други плащания, извършени от предприятие на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава, за целите на определяне на облагаемите печалби на това предприятие, се приспадат при същите условия, както ако са били платени на местно лице на първата посочена държава.

5. Предприятията на едната договаряща държава, имуществото на които изцяло или частично се притежава или контролира, пряко или непряко, от едно или повече местни лица на другата договаряща държава, не се подлагат в първата посочена държава на каквото и да е данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия на първата посочена държава.

6. Нищо, съдържащо се в този член, не задължава едната договаряща държава да предостави на местни лица на другата договаряща държава лични отстъпки, данъчни облекчения и намаления за данъчни цели на основание гражданския статут или семейните задължения, които предоставя на своите собствени местни лица.

7. Разпоредбите на този член се прилагат по отношение на данъците, посочени в чл. 2 на тази Спогодба.

Процедура за взаимно споразумение

Член 26

1. Когато едно лице счете, че действията на едната или на двете договарящи държави водят или ще доведат за него до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази Спогодба, то може, независимо от средствата за защита, предвидени в националните законодателства на тези държави, да представи своя случай пред компетентния орган на която и да е от договарящите държави. Случаят трябва да бъде представен в срок от три години от първото уведомяване за действието, водещо до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на Спогодбата.

2. Компетентният орган, ако счете, че възражението е основателно и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, полага усилия да реши случая посредством взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава с оглед да се избегне данъчно облагане, което не е в съответствие със Спогодбата. Всяко постигнато споразумение се прилага независимо от сроковете, предвидени в националното законодателство на договарящите държави.

3. Компетентните органи на договарящите държави полагат усилия да разрешат посредством взаимно споразумение всички затруднения или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или прилагането на Спогодбата. Те също така могат да се консултират взаимно за избягване на двойното данъчно облагане за случаи, които не са предвидени в Спогодбата.

4. Компетентните органи на договарящите държави могат да контактуват директно помежду си, включително чрез съвместна комисия, състояща се от тях или от техни представители, с цел постигане на споразумение по смисъла на

предходните алинеи.

Обмен на информация

Член 27

1. Компетентните органи на договарящите държави си разменят такава информация, за която може да се предвиди, че е от значение за изпълнение разпоредбите на тази Спогодба или за администрирането или приваждането в изпълнение на вътрешните законодателства относно данъци от всякакъв вид и описание, наложени от страна на договарящите държави или техни политически подразделения, или органи на местна власт, доколкото предвиденото в тях данъчно облагане не противоречи на Спогодбата. Обменът на информация не е ограничен от чл. 1 и 2.

2. Всяка информация, получена съгласно ал. 1 от едната договаряща държава, се счита за поверителна също както информацията, получена съобразно вътрешното законодателство на тази държава, и се разкрива само на лица или органи (включително съдилища и административни органи), занимаващи се с определянето или събирането, принудителното изпълнение или наказателното преследване, решаването на жалби във връзка с данъците, посочени в ал. 1, или с контрола върху горните дейности. Такива лица или органи ползват информацията само за такива цели. Те могат да разкриват информацията на съдебни процеси или при постановяване на съдебни решения. Независимо от горното информация, получена от едната договаряща държава, може да бъде използвана за други цели, когато тази информация може да бъде използвана за такива други цели съгласно законодателствата на двете държави и компетентният орган на предоставящата информацията държава разреши това използване.

3. Разпоредбите на ал. 1 и 2 в никакъв случай не се разглеждат като налагащи на една от договарящите държави задължението:

а) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите и административната практика на тази или на другата договаряща държава;

б) да предоставя информация, която не може да се получи съгласно законите или по обичайна административна процедура на тази или на другата договаряща държава;

в) да предоставя информация, която би разкрила каквато и да е търговска, стопанска, промишлена, икономическа или професионална тайна или търговска процедура, или информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред (*ordre public*).

4. Когато едната договаряща държава поиска информация в съответствие с този член, другата договаряща държава използва своите способности за събиране на информация, за да набави поисканата информация, дори когато тази друга държава може да не се нуждае от тази информация за собствени данъчни цели. Задължението по предходното изречение се ограничава от ал. 3, но в никакъв случай това ограничение не се разглежда като даващо право на едната договаряща държава да откаже предоставянето на информация само поради това, че няма собствен интерес от такава информация.

5. Разпоредбите на ал. 3 в никакъв случай не се разглеждат като даващи право на едната договаряща държава да откаже предоставянето на информация само поради това, че информацията се пази от банка, друга финансова институция, номиниран представител или лице, което действа като агент или фидуциар, или поради това, че информацията е свързана с участие в определено лице.

Съдействие при събиране на данъци

Член 28

1. Договарящите държави взаимно си предоставят съдействие при събиране на публични вземания. Това съдействие не е ограничено от чл. 1 и 2. Компетентните органи на договарящите държави могат да определят начина на прилагане на този член чрез взаимно споразумение.

2. Терминът "публично вземане", използван в този член, означава сума, дължима във връзка с данъци от всякакъв вид и описание, наложени от страна на договарящите държави или техни политически подразделения или органи на местна власт, доколкото предвиденото данъчно облагане не противоречи на тази Спогодба или на всяко друго споразумение, по което договарящите държави са страни, както и лихви, административни санкции и разходи за събирането или обезпечаването, свързани с тази сума.

3. Когато публично вземане на едната договаряща държава подлежи на принудително изпълнение съгласно законите на тази държава и се дължи от лице, което според законите на тази държава към този момент не може да осуети неговото събиране, това публично вземане по молба на компетентния орган на тази държава се приема за целите на събирането от компетентния орган на другата договаряща държава. Това публично вземане се събира от тази друга държава в съответствие с разпоредбите на нейните закони, приложими към принудителното изпълнение и събирането на нейните собствени данъци, както ако публичното вземане беше публично вземане на тази друга държава.

4. Когато публично вземане на едната договаряща държава е вземане, по отношение на което тази държава може да предприеме обезпечителни мерки съгласно своето законодателство, за да осигури неговото събиране, това публично вземане по молба на компетентния орган на тази държава се приема от компетентния орган на другата договаряща държава с цел предприемане на действия по обезпечаването му. Тази друга държава предприема действия по налагане на обезпечителни мерки по отношение на това публично вземане в съответствие с разпоредбите на своето законодателство, както ако публичното вземане беше публично вземане на тази друга държава, дори ако към момента на налагане на такива мерки публичното вземане не подлежи на принудително изпълнение в първата посочена държава или се дължи от лице, което има правото да възпрепятства неговото събиране.

5. Независимо от разпоредбите на ал. 3 и 4 публично вземане, което е прието от едната договаряща държава за целите на ал. 3 или 4, не подлежи в тази държава на ограничения от давностните срокове, нито се ползва от привилегиите, предвидени за публични вземания съгласно законите на тази държава, поради своя характер. В допълнение, публично вземане, което е прието от едната договаряща държава за целите на ал. 3 или 4, не се ползва в тази държава с привилегии, предвидени за това публично вземане по законите на другата договаряща държава.

6. Действия, свързани със съществуването, валидността или сумата на публично вземане на едната договаряща държава, не се предприемат пред съд или административен орган на другата договаряща държава.

7. Когато във всеки един момент след отправяне на молба по ал. 3 или 4 от едната договаряща държава и преди другата договаряща държава да събере и преведе съответното публично вземане на първата посочена държава, това публично вземане престава да бъде:

а) в случаите на молба по ал. 3 - публично вземане на първата посочена държава, което подлежи на принудително изпълнение по законите на тази

държава и се дължи от лице, което към този момент не може да възпрепятства неговото събиране по законите на тази държава, или

б) в случаите на молба по ал. 4 - публично вземане на първата посочена държава, по отношение на което тази държава съгласно своето законодателство може да предприеме обезпечителни мерки, за да осигури неговото събиране, компетентният орган на първата посочена държава незабавно уведомява компетентния орган на другата държава за този факт и по избор на другата държава първата посочена държава спира или оттегля молбата си.

8. В никакъв случай разпоредбите на този член не се считат като налагащи на едната договаряща държава задължението:

а) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите и административната практика на тази или на другата договаряща държава;

б) да предприема мерки, които биха противоречали на обществения ред (ordre public);

в) да предоставя съдействие, ако другата договаряща държава не е изчерпала всички разумни мерки за събиране или обезпечаване, съобразно случая, които са предвидени съгласно нейните закони или според административната ѝ практика;

г) да предоставя съдействие в случаите, при които административната тежест за тази държава е очевидно непропорционална на ползата, която ще получи другата договаряща държава.

Членове на дипломатически представителства и консулски служби

Член 29

Нищо в тази Спогодба не засяга данъчните привилегии на членовете на дипломатическите представителства и на консулските служби, предоставяни съгласно общите принципи на международното право или разпоредбите на специални споразумения.

Глава шеста. ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Влизане в сила

Член 30

1. Договарящите държави се уведомяват взаимно, че са изпълнени изискванията на вътрешното им законодателство за влизане в сила на тази Спогодба. Спогодбата влиза в сила от датата на по-късното от тези уведомления.

2. Разпоредбите на Спогодбата се прилагат:

а) за България:

(i) по отношение на данъците, удържани при източника, за доходите, получени на или след първия ден на януари на годината, следваща тази, в която Спогодбата влиза в сила;

(ii) по отношение на другите данъци върху доходите, за данъците, дължими за всеки данъчен период, започващ на или след първия ден на януари на годината, следваща годината, в която Спогодбата влиза в сила; и

б) за Пакистан:

(i) по отношение на данъците, удържани при източника, за суми, платени или начислени на или след първия ден на юли на годината, следваща тази, в която Спогодбата влиза в сила; и

(ii) по отношение на другите данъци, за данъчните години, започващи на или след първия ден на юли на годината, следваща годината, в която Спогодбата

влиза в сила.

Прекратяване

Член 31

Тази Спогодба остава в сила, докато не бъде прекратена от някоя от договарящите държави. Всяка от договарящите държави може да прекрати Спогодбата по дипломатически път, като уведоми другата за това не по-късно от 30 юни на всяка календарна година, след изтичане на пет години от годината, в която Спогодбата е влязла в сила. В такъв случай Спогодбата се счита за прекратена:

а) за България:

(i) по отношение на данъците, удържани при източника, за доходите, получени на или след първия ден на януари на годината, следваща тази, в която е изпратено съобщението за прекратяване;

(ii) по отношение на другите данъци върху доходите, за данъците, дължими за всяка данъчна година, започваща на или след първия ден на януари на годината, следваща годината, в която е изпратено съобщението за прекратяване; и

б) за Пакистан, по отношение на данъците, удържани при източника, и за другите данъци, за суми, платени или начислени на или след първия ден на юли на годината, следваща датата, на която е дадено писмено съобщение за прекратяване.

В удостоверение на горното, долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха тази Спогодба.

Съставена в два екземпляра в Исламабад на 21 май 2019 г. на български и английски език, като всички текстове имат еднаква сила.